

Verslag

**van de vergadering van
provinciale staten van Drenthe**

gehouden op 9 februari 2005

INHOUD

Opening	4
Mededelingen	4
Ingekomen stukken	4
Vaststelling van de agenda	4
Vaststelling van het verslag	5
Mondelinge vragen	5
Onderzoek geloofsbrief	7
Installatie van de heer M.P. Turksma	7
Benoeming en installatie lid gedeputeerde staten	8
Benoeming leden statencommissies	15
Voorstellen	16
Statenstuk 2005-177; Oprichting Begeleidingscommissie Accountant	16
Afvaardiging Drenthe Programmaraad Noordelijke Rekenkamer; statenstuk 2005-178	16
Statenstuk 2005-170; Herziening Verordening vrijstelling grondgebruiker ex artikel 65 van de Flora- en Faunawet	16
Statenstuk 2005-173; Overdracht Overijsselse Vecht aan de waterschappen Groot Salland en Velt en Vecht	17
Statenstuk 2005-176; Bijdrage herstel nutsvoorzieningen na tsunami in Azië	17
Interpellatie door de heer De Haas	18
Sluiting	22
Toezegging	23

PROVINCIALE STATEN VAN DRENTHE

Verslag van de vergadering van provinciale staten van Drenthe, gehouden op 9 februari 2005 in het provinciehuis te Assen.

Tegenwoordig zijn:

A.L. ter Beek, Commissaris van de Koningin, voorzitter

de leden (48 in getal):

H. Baas (ChristenUnie)
H. Beerda (PvdA)
W.A.R. Boer (PvdA)
L. Bomhof (VVD)
N.B. Bossina (VVD)
A.H.J. Dohle (VVD)
G.A.W. Fonk (VVD)
mevrouw W.G. Goudriaan-Visser (PvdA)
A. Haar (D66)
Ch.C. de Haas (OPD)
J. Haikens (VVD)
F.A.J. Harleman (GroenLinks)
E. Hemsteede (PvdA)
H. Holman (CDA)
H.R. Hornstra (PvdA)
A. Huizing (PvdA)
H.G. Idema (PvdA)
M.H. Jakobs (PvdA)
B. Janssen (CDA)
C.D. de Jong (Fractie de Jong)
S. de Jong (CDA)
K. Jonker (CDA)
mevrouw M.J. Kaal (CDA)
C.H. Kloos (Drents Belang)
W.H. Kuiper (GroenLinks)
J. Langenkamp (GroenLinks)
A. Lanting (VVD)
H.P.K.M. Looman (PvdA)
mevrouw W.L.M. Mastwijk-Beekhuizen (CDA)
mevrouw A.H. Mulder (CDA)
E. Olij (PvdA)
mevrouw J.M. Pannekoek-van Toor (VVD)
A.G.H. Peters (CDA)
G. Roeles (VVD)
E.A. Rougoor (PvdA)
J. Slagter (PvdA)
J.P. Sluiter (D66)
K.H. Smidt (VVD)
mevrouw G.H. Smith-Bults (GroenLinks)

mevrouw H.G. Stoel-Snater (PvdA)
M.P. Turksma (PvdA)
E.R. Veenstra (PvdA)
mevrouw S. van der Vijver-Geitz (PvdA)
A. Wendt (ChristenUnie)
mevrouw K. Westerkamp-Exoo (CDA)
Th.J. Wijbenga (CDA)
H. Zomer (CDA)
J. Zweens (PvdA)

mevrouw I.M. Rozema, griffier der staten van Drenthe

Voorts aanwezig:

mevrouw A. Edelenbosch (gedeputeerde)
mevrouw A. Haarsma (gedeputeerde)
mevrouw T. Klip-Martin (gedeputeerde)
J.H. Schaap (gedeputeerde)
S.B. Swierstra (gedeputeerde)
J.D. Nauta (directeur-secretaris)

Met kennisgeving afwezig:

mevrouw I.J. Huisman-Holmersma (PvdA)
R.E. Pot (PvdA)
mevrouw G. de Vries-Leggedoor (CDA)

A. Opening

De VOORZITTER: Ik open de vergadering van provinciale staten (PS) (09.31 uur).

B. Mededelingen

De VOORZITTER: Ik deel de staten mee dat bericht van verhindering tot het bijwonen van de vergadering is ontvangen van de dames Huisman en De Vries en van de heer Pot.

C. Ingekomen stukken

De VOORZITTER: Ik stel de staten voor de ingekomen stukken A.1 tot en met A.3, B.1 en C.1 en C.2 conform de voorgestelde behandeling af te doen.

Daartoe wordt besloten.

D. Vaststelling van de agenda

De VOORZITTER: Ik deel de staten mee dat bij mij is binnengekomen een verzoek van de heer De Haas om een interpellatie te mogen houden naar aanleiding van publicaties in de pers over wat ik maar even de zaak-Hijken noem. Het gaat om de naleving van milieuvergunningen: de lozing op het oppervlaktewater en de verwerking van afvalresten en dergelijke.

Ik stel de staten voor dit interpellatieverzoek te honoreren.

Daartoe wordt besloten.

De VOORZITTER: De interpellatie zal als punt K.6 aan de agenda worden toegevoegd. Omdat van de zijde van de staten geen verdere voorstellen zijn gedaan tot aanvulling van de agenda, constateer ik dat hiermee de agenda is vastgesteld.

E. Vaststelling verslag van de vergadering van 3 november 2004

Het verslag wordt conform het ontwerp vastgesteld.

F. Mondelinge vragen

De VOORZITTER: Er zijn door de heer Langenkamp vragen aangemeld inzake recreatie en toerisme.

De heer LANGENKAMP: Mijnheer de voorzitter. Mijn vragen hebben inderdaad betrekking op recreatie en toerisme en gaan vooral over de promotiecampagne.

Het college heeft in december een besluit genomen over de subsidiëring en over wat er sindsdien is gebeurd, wil ik enkele vragen stellen.

1. Wat is de huidige stand van zaken met betrekking tot het fusieproces? Is de regio VVV Noord-Drenthe/Groningen, inmiddels gecombineerd, weer binnen boord?
2. Wat gebeurt er inmiddels achter de schermen met betrekking tot de promotiecampagne en waarom merken wij daar nog zo weinig van? Er is sinds 21 november heel veel intern overleg geweest tussen de ambtenaren en de beide stichtingen - VVV Drente Plus en de Stichting Promotie Drenthe - en er is erg hard gewerkt om alles via de nieuwe Algemene Subsidieverordening (ASV) te laten verlopen. Uiteraard moet het allemaal heel zorgvuldig gebeuren, maar het leren werken met de ASV mag volgens ons niet leiden tot onnodige vertraging. Er is ook bij het bedrijfsleven naar middelen gezocht en ik heb begrepen dat de opbrengst daarvan tegenvalt. Inmiddels hebben GS besloten het bedrag te verdubbelen en daarmee moet het dan gebeuren.
3. Kan de gedeputeerde ons verzekeren dat ook voor het jaar 2005 nog tijdig en volop promotie kan plaatsvinden? Deze dagen werd eigenlijk het verlossende woord verwacht, maar dat is nog niet uit de GS-vergadering gekomen en de eerstvolgende GS-vergadering is pas op 22 februari. Dat is dan wel de laatste kans voor de promotie in 2005. GroenLinks hoopt echt dat de promotie toch nog op tijd kan starten en hoopt daarom dat de gedeputeerde vandaag het signaal afgeeft dat die hoop realiteit kan worden.

De heer SCHAAP: Mijnheer de voorzitter. De heer Langenkamp vraagt het college naar de huidige stand van de fusie. Op zichzelf is dat al bijzonder, want die vraag moet hij toch in eerste instantie stellen aan degenen die met het fusieproces bezig zijn. Ik heb sterk de indruk dat de contacten van de heer Langenkamp met de VVV's van recentere datum zijn dan die van mij. De laatste berichten die ik heb zijn dat het fusieproces redelijk voorspoedig verloopt en dat de verwachting is dat de fusie dit voorjaar gestalte zal krijgen. Dat zijn de berichten die ik van de VVV heb gekregen en mocht de heer Langenkamp andere berichten hebben ontvangen dan hoor ik dat graag.

De tweede vraag is wat er inmiddels achter de schermen gebeurt en waarom de staten daar zo weinig van merken. Dat laatste is natuurlijk een kenmerk van het achter de schermen werken en de heer Langenkamp vraagt dus eigenlijk naar de bekende weg. Er gebeurt inderdaad heel veel, vooral bij de VVV's, om aan de ene kant de fusie tot stand te brengen en aan de andere kant om een promotiecampagne op poten te zetten en daar sponsors bij te vinden. Dat laatste is voor de provincie ook steeds een voorwaarde geweest om bij te dragen in de kosten van de campagne. In de laatstgehouden bespreking met de VVV is dit ook aan de orde geweest, maar dat neemt niet weg dat de inzet van het college erop gericht is dat in 2005 de campagne ook daadwerkelijk gestalte krijgt. Daarvoor is natuurlijk wel een goed plan nodig, bij de beoordeling waarvan in dit huis een aantal spelregels gehanteerd wordt. Als die spel-

regels even terzijde worden geschoven - de heer Langenkamp suggereerde even dit te doen - dan is een collega van de heer Langenkamp de eerste die het college daarop aanspreekt.

De meest interessante vraag is wat de heer Langenkamp hier zelf van vindt. Het antwoord daarop zou het college en de VVV's enorm helpen.

De heer LANGENKAMP: Mijnheer de voorzitter. Als ik nu verder ga met vragen stellen, wijst u mij er waarschijnlijk op dat ik beter een interpellatiedebat had kunnen aanvragen.

De VOORZITTER: U kunt rustig uw aanvullende vraag stellen.

De heer LANGENKAMP: Mijnheer de voorzitter. Ik ben blij dat de heer Schaap in ieder geval zegt dat ook hij ervoor gaat dat de campagne gestalte krijgt. De suggestie dat GroenLinks de spelregels maar zo terzijde wil schuiven, is absoluut niet juist, want ik heb vanochtend en in de radiouitzending benadrukt dat het allemaal zorgvuldig moet gebeuren. Maar dat neemt niet weg dat - de heer Schaap heeft overigens wel gelijk wanneer hij zegt dat ik mij daar niet mee moet bemoeien, omdat de ASV een instrument is waarmee GS zich moeten redden - er nogal wat gesprekken nodig zijn om de subsidieverstrekking aan de regels te laten voldoen. Omdat de ASV nieuw is en de ambtenaren tijd nodig hebben om hiermee te leren werken - het moet immers allemaal heel zorgvuldig - ben ik bang voor vertraging. Mijn punt is nu juist dat die vertraging moet worden voorkomen.

Wat ik zelf wil is dat de provincie vandaag het signaal afgeeft dat de VVV los kan gaan, dat morgen met de campagne kan worden gestart.

De heer SCHAAP: Mijnheer de voorzitter. Over de inzet van het college van GS kan geen verschil van mening bestaan. De suggestie dat het ligt aan ambtelijke traagheid of geneuzel wil ik helemaal wegnemen, want dat is helemaal niet aan de orde. Het is heel simpel zo dat de VVV op dit moment bezig is met het maken van een promotiecampagne. Daar mogen wij vragen over stellen, want als wij dat nu niet doen, doen de staten dat te zijner tijd wel, en het is ook volkomen terecht dat wij rekening houden met de nieuwe ASV. Maar dat betekent niet dat wij moeilijk doen. Onze inzet is om de campagne voor elkaar te krijgen, maar daarbij moet wel rekening worden gehouden met de gemaakte afspraken. Daar gaat het nu over. De campagne is niet in formele zin aan het college voorgelegd. Het gaat op dit moment nog om concepten en daar horen de staten niet alles over.

Voorzitter. Voor het overige lijkt het mij beter wanneer niet elke maand in een commissie of een statenvergadering het hele gedoe rond de totstandkoming van de VVV's en de promotiecampagne aan de orde wordt gesteld en breeduit in de media wordt besproken. Daarmee wordt het proces bepaald niet bevorderd.

De heer LOOMAN: Mijnheer de voorzitter. Mijn vraag is eigenlijk meer aan de heer Langenkamp dan aan de heer Schaap gericht. Ik heb onderhand niet meer in de gaten waarmee de heer Langenkamp bezig is. In november meldt hij breeduit in de media dat 2005 voor de campagne een verloren jaar is en een dergelijke uitspraak helpt niet als je het bedrijfsleven mee wilt krijgen. De situatie was op een bepaald moment zelfs zodanig dat wij genoodzaakt waren een interpellatie aan te vragen om te bereiken dat het allemaal wel door zou gaan. Op 15 november houdt de heer Langenkamp een verhaal dat erop neerkomt dat het college zijn gang maar moet gaan en dat de staten achteraf aan de hand van de instrumenten die zij daarvoor hebben wel zullen controleren en vandaag spreekt hij ineens weer over een verloren jaar en zegt dat het zo schijnt te zijn dat... En daar moeten wij dan op reageren!

Wij weten allemaal dat het moeilijk is het toeristisch bedrijfsleven te helpen, maar met het steeds maar zetten van vraagtekens gaat het van de kant van de heer Langenkamp steeds meer lijken op een self-fulfilling prophecy. Of is dat misschien zijn bedoeling?

De heer LANGMAN: Voorzitter. Ik wil de heer Looman erop wijzen dat hij in juni als eerste de term "als het zo doorgaat, kan het jaar 2005 als verloren worden beschouwd" heeft gebruikt. Ik heb die woorden aangehaald, maar de heer Looman heeft ze al in de zomer gebruikt.

De heer LOOMAN: Die woorden gebruikte ik om te onderstrepen dat er meer geld nodig was om in 2005 wél een campagne te kunnen hebben.

De VOORZITTER: Ik constateer dat niemand meer een aanvullende vraag wenst te stellen en dat hiermee het mondelinge vragenhalfuurtje kan worden beëindigd.

G. Onderzoek geloofsbrief van de heer M.P. Turksma te Ruinerwold

De VOORZITTER: De heer Turksma neemt, zoals wij allen weten, de plaats in van de heer Pereboom. De heer Pereboom is vandaag, helaas, verhinderd de vergadering bij te wonen, maar ik heb vernomen dat in de vergadering van 12 januari jl. van de Statencommissie Cultuur en Welzijn reeds afscheid van hem is genomen.

De heer Turksma heeft meegedeeld de benoeming tot lid van provinciale staten aan te nemen. In de commissie van onderzoek van de geloofsbrief benoem ik mevrouw Westerkamp en de heren Baas en Huizing en ik verzoek mevrouw Westerkamp namens de commissie als rapporteur op te treden. Ik schors de vergadering gedurende het onderzoek.

(Schorsing van 09.44 tot 09.49 uur.)

De VOORZITTER: Ik heropen de vergadering en geef het woord aan mevrouw Westerkamp.

Mevrouw WESTERKAMP: Mijnheer de voorzitter. De commissie heeft de geloofsbrief en de daarbij overgelegde stukken van het benoemde lid de heer M.P. Turksma onderzocht en in orde bevonden. Wij adviseren de staten genoemd lid toe te laten als lid van provinciale staten van Drenthe.

De VOORZITTER: Ik stel de staten voor overeenkomstig dit advies te besluiten.

Daartoe wordt besloten.

De VOORZITTER: Namens de staten zeg ik de leden van de commissie hartelijk dank voor de verrichte noeste werkzaamheden. Ik maak ze erop attent dat zij vandaag nog een paar keer aan de bak moeten.

H. Installatie van het op 12 januari 2005 toegelaten lid van provinciale staten, de heer M.P. Turksma te Ruinerwold

De VOORZITTER: Ik verzoek de bode de heer Turksma binnen te geleiden en ik verzoek u allen om met mij te gaan staan.

Nadat de heer Turksma in de vergadering is verschenen, legt hij in handen van de voorzitter de bij de wet vereiste verklaring en belofte af.

De VOORZITTER: Ik wens u van harte geluk met uw verkiezing tot lid van de volksvertegenwoordiging in Drenthe. Maak er wat moois van! Ik verzoek u de presentielijst nog wel even te tekenen. Ik ga ervan uit dat iedereen de heer Turksma graag wil feliciteren, maar mijn voorstel is dat even uit te stellen tot na de benoeming van de nieuwe gedeputeerde. Na die benoeming zal ik de vergadering voor enige tijd schorsen en tijdens die schorsing kunt u beiden gelukwensen.

I. Benoeming en installatie lid gedeputeerde staten

De VOORZITTER: Overeenkomstig artikel 35 van de Provinciewet zullen wij nu overgaan tot de benoeming van een lid van gedeputeerde staten in de vacature die is ontstaan door het vertrek van de heer Dijks.

De heer DOHLE: Mijnheer de voorzitter. De voordracht van een gedeputeerde is natuurlijk een plezierig en verwachtingsvol moment. Ik ben ook niet van plan daar op dit moment iets af te doen, maar de toekomst is nu eenmaal gebouwd op het verleden en dat verleden is bijzonder genoeg om er even bij stil te staan.

In mijn beleving zou het toch gek zijn wanneer nergens uit de openbare verslaggeving bleek dat een gedeputeerde, in dit geval de heer Dijks, de staten heeft verlaten. Maar wees gerust: ik ga echt niet alles terughalen, we hebben er al genoeg over kunnen horen.

Politiek is een hard vak en ook al sta je er niet graag bij stil, de schaduwzijde hoort er wel bij.

Een gevleugelde uitspraak van Johan, die ik de laatste tijd nogal eens heb moeten horen, was "een koe is niet zo bont of er zit wel een vlekje aan". Niemand is volmaakt, iedereen heeft zo zijn eigen eigenheid en zeker Johan had een eigen en kenmerkende manier van werken, maar vooral ook van optreden. In een volksvertegenwoordiging als de staten moet daar ook ruimte voor zijn. Karakter heeft zo zijn positieve kanten en op gladderetoriek van politiek yuppendom zitten wij hier in het Noorden zeker niet te wachten.

Voorzitter. Loyaal zijn aan de Drentse zaak, laagdrempelig, plezierig in de omgang en hard werken voorkomen helaas niet dat zaken soms een ongewenste wending nemen. Dat overkwam Johan Dijks natuurlijk ook. Wij hebben moeten constateren dat die zaken hem bleven achtervolgen en dat er geen of nauwelijks meer aandacht was voor de vele dingen die wel goed gingen. Hoe je daar ook over denkt, het is een politieke realiteit, een realiteit die maakt dat het plezier wegvloeit en dat werken langzamerhand vechten wordt. Die realiteit heeft Johan natuurlijk ook gezien. Het nemen van de consequenties valt dan zwaar, maar Johan heeft ze wel genomen en wel op een wijze die zeer te respecteren valt. Vanaf deze plaats wil ik Johan ook oprecht bedanken voor de afgelopen vijf jaar, waarin hij met zijn hele ziel en zaligheid voor de Drentse zaak heeft gewerkt. Ik wens hem en zijn vrouw Agaath een heel mooie tijd toe en ik weet zeker dat ik Johan nog veel zal tegenkomen. Want een partijman, dat blijft hij in hart en nieren.

Johan, bedankt!

(Applaus.)

Voorzitter. Op dingen die je aanziet komen, kun je tijdig reageren. In de fractie hebben we gelukkig ook de tijd gehad om goed op de ontwikkelingen te anticiperen. Wij hebben gezocht naar een kandidaat met bewezen bestuurlijke daadkracht en naar een persoon met politieke ervaring, die het liberale en provinciale gedachtegoed uitstekend weet te verwoorden.

Wij menen in de wethouder van Coevorden zo'n persoon gevonden te hebben. In de mannenclub die wij als fractie toch een beetje zijn, is het bovendien mooi meegenomen dat het ook nog een vrouw is.

Voorzitter. Het is mij een groot genoegen om namens de fractie van de VVD aan deze staten Tanja Klip-Martin voor te dragen als gedeputeerde.

De VOORZITTER: Ik geef mevrouw Klip nu de gelegenheid een aantal woorden te zeggen in de richting van de staten.

Mevrouw KLIP: Mijnheer de voorzitter, dames en heren leden van provinciale staten. Deze gang van zaken rondom een mogelijke benoeming van een nieuwe gedeputeerde is nieuw voor u en, zo kan ik u verzekeren, voor mij ook. Ik heb mij dan ook afgevraagd wat u van mij zou willen weten.

Uiteindelijk heb ik gekozen voor een soort drieluik: twee zinnen over mijn privéleven, een beknopt mondeling curriculum vitae en heel in het kort iets over het collegeprogramma en het type bestuurder dat ik ben.

Ik ben vijftig jaar, getrouwd en de trotse moeder van drie fantastische zonen van 20, 17 en 15 jaar.

Ik ben geboren in Rotterdam, opgegroeid in Delft, gymnasium beta, kunstgeschiedenis en archeologie aan de Rijksuniversiteit Leiden. Daarna heb ik een baan aanvaard als conservator-wetenschappelijk medewerker in het Noord-Brabants Museum in Den Bosch. Dat heb ik een aantal jaren gedaan en toen onze kinderen geboren werden, heb ik die fulltime baan opgezegd en ben ik freelance gaan werken als parttime kunsthistoricus. Ik heb veel geschreven, lezingen gegeven en een aantal ad-hocprojecten gedaan, onder andere voor de Vereniging Rembrandt. En in die tijd heb ik haast onopgemerkt een aantal bestuurslidmaatschappen vergaard. Ik noem het bestuurslidmaatschap van het Leids Universiteitsfonds en het landelijk voorzitterschap van een kunsthistorische vereniging.

In 1994 zijn wij verhuisd naar Drenthe, meer specifiek naar Dalen, vanwege de veranderde werkring van mijn man. En op 1 januari 1998, bij de start van de gemeentelijke herindeling, ben ik raadslid geworden in de gemeenteraad van Coevorden en meteen ook vice-fractievoorzitter. En vier jaar later, in april 2002, bijna drie jaar geleden dus, werd ik wethouder in de gemeente Coevorden. Ik heb/had daar de volgende portefeuille:

- welzijn, volksgezondheid en zorg;
- minderheden;
- jeugd- en ouderenbeleid;
- onderwijs, kunst en cultuur;
- sport;
- maatschappelijke zaken;
- accommodatiebeleid, dus dorpshuizen en wijkgebouwen;
- monumentenzorg en archeologie.

Daarbij heb ik ervaren hoe keihard deze aspecten van lokaal en overigens ook provinciaal overheidsbeleid zijn en hoe noodzakelijk het is ook hierin zakelijk te opereren, overigens met voortdurende inachtneming van de menselijke componenten, want daar gaat het uiteindelijk om.

Het was, kortom, geen zachte portefeuille, zoals de traditionele benaming nog vaak luidt.

Daarnaast ben ik loco-burgemeester en heb dus heel vaak met openbare orde en veiligheid te maken. Voorzitter, dames en heren, ook bij een wethouderschap horen nevenfuncties, zowel op basis van dat wethouderschap als ook op persoonlijke titel en ik wil hiervan een enkele noemen.

Als wethouder ben ik:

- lid van het bestuur van de GGD-Drenthe;
- lid van de Raad voor maatschappelijke inbreng en verantwoording van de Saksenburggroep, waartoe onder andere het ziekenhuis in Coevorden en het ziekenhuis in Hardenberg behoren, het is een soort van sociale raad van toezicht;
- lid van het bestuur van de EMCO-groep, het WSW-bedrijf in Emmen en Coevorden;
- lid van de Aufsichtsrat van het Europark, een soort van raad van commissarissen.

Namens de Vereniging van Drentse Gemeenten (VDG) heb ik de volgende vier functies:

- lid van de raad van toezicht van het zorgkantoor;
- lid van de raad van toezicht van de Stichting Drents Plateau;
- lid van de VNG (Vereniging van Nederlandse Gemeenten)-commissie onderwijs;
- voorzitter van het portefeuillehoudersoverleg cultuur.

Op persoonlijke titel bekleed ik onder andere de volgende functies:

- ik ben sinds kort voorzitter van Jeugdzorg Drenthe
- landelijke voorzitter van het VVD-wethoudersplatform
- lid van het bestuur van het Prins Bernhard Cultuurfonds Drenthe.

Indien u besluit mij te benoemen, vervallen vanzelfsprekend bijna al die functies.

Tussen 1997 en 2002 was ik lid van het panel van het televisieprogramma Het Lagerhuis en vorig jaar van het politiek radioforum van RTV Drenthe.

En dan in de derde plaats: het collegeprogramma "Werk maken in een veilig en sociaal Drenthe". Dat wil zeggen zorgen dat de provincie Drenthe ook in de toekomst die ideale omgeving blijft om te wonen, werken en recreëren die zij nu is; voor iedereen, dus ook voor ouderen en andere kwetsbare groepen. Het belangrijkste kapitaal daarbij wordt gevormd door onze inwoners, voor wie gezondheid, zorg, een baan, onderwijsfaciliteiten, veiligheid en mogelijkheden op het gebied van kunst, cultuur en sport belangrijke waarden zijn met het oog op de leefbaarheid van hun provincie. Daar zet het college zich voor in en voor die burgers formuleert het college het programma "het belang van een toegankelijke, zichtbare en betrouwbare overheid, die blijvend streeft naar een verdere kwaliteitsverbetering van haar dienstverlening". Waar mogelijk worden de burgers ook betrokken bij de formulering van dat beleid. Een ander kernkapitaal is de groene ruimte in Drenthe, waarbij natuur, milieu, cultuurhistorie en landschap essentiële aspecten zijn.

De basis van het collegeprogramma - de staten weten dat natuurlijk als geen ander - wordt gevormd door de mal-contramal gedachte. Anders gezegd: er dient sprake te zijn van een evenwicht tussen duurzame werkgelegenheid, woonklimaat, voorzieningenniveau en bereikbaarheid. Dat evenwicht kan alleen bereikt worden door met een integrale bril te kijken naar deze en aanverwante terreinen. Aandacht voor het milieu en duurzaamheid is daarbij een van de belangrijke rode draden.

Dames en heren, ik kan mij volledig in deze collegevisie vinden.

Ik ben fervent aanhanger van het dualisme, ik ervaar de scheiding van verantwoordelijkheden tussen PS en het college van GS als een goede positionering van beide bestuursorganen. De staten stellen kaders, controleren en zijn volksvertegenwoordiger. Het college van GS bestuurt actief, neemt initiatieven en zorgt dat er resultaten worden geboekt op basis van het vastgestelde provinciebeleid. Goede en tijdige informatievoorziening aan de staten is daarbij vanzelfsprekend.

In het kader van de mogelijkheden die het dualisme biedt, zal ik, indien ik word benoemd, de eerste provinciale bestuurder zijn die überhaupt niet uit de statengeleiders afkomstig is. En om die reden zou ik het waarderen op korte termijn nader met de fracties kennis te maken.

Ik ben daarbij tevens voorstander van het inhoudelijke debat, op basis van die onderscheiden verantwoordelijkheden en vanzelfsprekend op basis van wederzijds respect. Daarmee wordt het democratisch gehalte van de besluitvorming vergroot. Ik verheug mij zeer op inspirerende discussies met de staten. Tot slot: vanuit de Randstad via het zonnige Brabant naar het hoge Noorden, waar ik mij hart inmiddels geruime tijd geleden al heb verpand aan Drenthe. Maar ik heb mijn hart ook verpand aan het openbaar bestuur. Dát was in 1998 liefde op het eerste gezicht.

Ik besluit graag met een citaat dat mijn verknochtheid aan het openbaar bestuur zo goed illustreert. Het betreft een uitspraak van de Chinese wijsgeer Confucius: "Geef mij een baan die bij mij past en ik hoef nooit meer te werken."

Dames en heren, indien u besluit mij te benoemen, zal ik het als een voorrecht en een genoeg ervaren uw gedeputeerde te zijn.

De VOORZITTER: Ik geef de staten nu de gelegenheid mevrouw Klip een nadere vraag te stellen.

De heer VEENSTRA: Mijnheer de voorzitter. Ik heb geen vragen. Ik wil alleen zeggen dat de PvdA als coalitiepartij op voorhand de benoeming van mevrouw Klip volledig zal steunen. Wij zien uit naar de samenwerking en wij zijn blij dat mevrouw Klip het collegeprogramma op de door haar aangegeven manier onderschrijft. Wij wensen haar veel succes.

Mevrouw KLIP: Dank u wel.

De VOORZITTER: Dan zijn wij nu toe aan het beantwoorden van de vraag of de kandidaat voldoet aan de wettelijke vereisten.

Ik ben de staten hierover enige uitleg verschuldigd. De heer Kloos, immer alert als altijd, kwam al even informeren hoe het precies gaat.

Er is in dit geval geen sprake van geloofsbrieven, want het gaat nu niet om de benoembaarheid van een gekozen volksvertegenwoordiger. Mevrouw Klip is niet gekozen, maar wordt benoemd.

De wet zegt echter dat wel moet worden onderzocht of zij voldoet aan de vereisten, dus of zij boven de 18 jaar is, of zij de Nederlandse nationaliteit heeft en of er sprake is van verenigbaarheid van functies. De wet schrijft echter in het geheel niet voor wie dat onderzoek moet verrichten. Dat zou ambtelijk kunnen gebeuren, of ik zou dat kunnen doen in mijn functie van voorzitter van de staten. Maar het immer wijze Presidium heeft tijdens mijn afwezigheid besloten dat dit onderzoek dient te geschieden door een vertegenwoordiging uit de staten.

Vandaar dat ik in de commissie van onderzoek benoem mevrouw Westerkamp en de heren Baas en Huizing. Ik verzoek wederom mevrouw Westerkamp als rapporteur op te treden en ik schors de vergadering gedurende het onderzoek.

(Schorsing van 10.07 tot 10.10 uur.)

De VOORZITTER: Ik heropen de vergadering en geef het woord aan mevrouw Westerkamp.

Mevrouw WESTERKAMP: Mijnheer de voorzitter. De commissie heeft de onderliggende documenten voor toetsing aan de wettelijke vereisten onderzocht en in orde bevonden. Zij acht mevrouw Klip derhalve benoembaar tot lid van het college van gedeputeerde staten.

De VOORZITTER: Ik stel de staten voor overeenkomstig dit advies te besluiten, omdat mevrouw Klip voldoet aan de wettelijke vereisten om benoemd te kunnen worden tot lid van gedeputeerde staten.

De benoeming geschiedt door middel van een stemming.

Ik heb echter begrepen dat voordat tot de stemming wordt overgegaan, een aantal statenleden nog iets willen zeggen en ik geeft nu daartoe de gelegenheid.

De heer HOLMAN: Mijnheer de voorzitter. Wij sluiten vandaag met het vertrek van een gedeputeerde en het aantreden van een nieuwe gedeputeerde toch een periode af.

Ik wil allereerst de fractie van de VVD complimenteren met het feit dat zij er op korte termijn in geslaagd is een nieuwe gedeputeerde voor te dragen en wij willen zeker mevrouw Tanja Klip feliciteren met het feit dat zij voorgedragen is. Wij kennen haar nog niet echt, wij beschikken nog niet over een CV, maar alle informatie die over haar gepresenteerd is, maakt dat wij zeer verwachtingsvol zijn. Wij zien haar komst met belangstelling tegemoet. Wij gaan er ook vanuit dat zij zo dadelijk wordt benoemd en wij wensen haar nu al heel veel succes toe.

Toch wil ik ook, net als de heer Dohle heeft gedaan, even stilstaan bij wat er is gebeurd, want ik vind niet dat ik dat ongemerkt voorbij kan laten gaan.

Het is in elk geval in jaren niet voorgekomen dat een gedeputeerde tussentijds, uit eigen beweging, is opgestapt. Dat is toch een behoorlijk belangrijk politiek feit. Niet alleen het vertrek als zodanig is bijzonder, dat geldt nog meer voor de daaraan ten grondslag liggende motieven.

De heer Dijks heeft meegedeeld dat hij na een persoonlijke afweging zijn functie heeft neergelegd. Hij was tot de bevinding gekomen dat zijn functioneren niet meer in goede harmonie met PS kon plaatsvinden. "Die politieke realiteit heb ik te aanvaarden," waren zijn woorden. Op zich hebben wij waardering voor deze realistische benadering van de situatie die was ontstaan en wij respecten ook de daaruit getrokken conclusie.

Voorzitter. Ik wil ook even stilstaan bij het gedrag van de fractie van de VVD. Het mag bekend zijn dat mijn fractie al eerder tot de bevinding was gekomen dat het functioneren van de heer Dijks ter discussie moest worden gesteld. Aan het eind van het debat over de teloorgang van het NNBT hebben wij samen met andere fracties een motie ingediend, waarin wij het functioneren van de heer Dijks afkeurden.

De fracties van de PvdA en de VVD hebben toen deze conclusie niet willen delen en dat is toch bepalend geweest voor de verdere gang van zaken.

Ik constateer dat met name de fractie van de VVD enige rijpingstijd nodig had om tot een ander inzicht te komen. Het siert die fractie dat zij de heer Dijks ervan heeft kunnen overtuigen dat een verder functioneren van hem steeds moeilijker zou worden. Ik wijs daarbij op het gestuntel met het plan om de

BVO Emmen te steunen en op het onvermogen om samen met de staten en de NLTO de WAV-problematiek op creatieve wijze op te lossen.

Wij kunnen inmiddels terugzien op twee politieke jaren in deze statenperiode en ik constateer dat het magere jaren zijn geweest, waarin de staten zowel bestuurlijk als qua imago schade hebben opgelopen. Wij hebben negen maanden gediscussieerd over het NNBT, wij hebben negen maanden gediscussieerd over de BVO en wij discussiëren al twee jaar over de WAV-kaart en de verstoorde relatie met de NLTO. Als dat de hoofdpunten van twee jaar politiek zijn dan...

De heer VEENSTRA: De heer Holman spreekt over qua bestuur twee magere jaren. Namens de PvdA wil ik ontkennen dat daarvan sprake is. Wij zijn van mening dat er bestuurlijk veel is gebeurd en dat de heer Holman daarom veel te ver gaat met zijn conclusie. Ik vind het overigens ook helemaal niet gepast om dit nu allemaal te zeggen. Dat hoort te gebeuren bij de algemene beschouwingen.

De heer HOLMAN: Ik heb de afgelopen periode willen markeren in de hoop dat wij nu een andere tijd tegemoet gaan.

De heer VEENSTRA: Ik denk niet dat dit een afsluiting kan zijn. De heer Holman zal zich tijdens de algemene beschouwingen, wanneer dit punt volop kan worden besproken, kwetsbaar moeten opstellen.

De heer HOLMAN: Voorzitter. Ik heb nog een zin op papier staan. Die zin luidt aldus: wij spreken de wens uit dat de komende twee jaar een andere invulling krijgen en dat wij succesvol kunnen opereren.

De heer HARLEMAN: Voorzitter. Het verhaal is mij niet geheel duidelijk. Enerzijds zegt de heer Holman dat de heer Dijks een eigen afweging heeft gemaakt en anderzijds verwijt de heer Holman de fractie van de VVD dat zij er zo lang over heeft gedaan om tot dezelfde conclusie te komen. Die opmerkingen bijten elkaar.

Of de heer Holman accepteert niet dat de heer Dijks een eigen afweging heeft gemaakt, of hij accepteert dit wel, maar in dat geval kan hij de fractie van de VVD niet vragen waarom het zo lang heeft geduurd tot zij tot die conclusie is gekomen.

De heer HOLMAN: Wij hebben er geen behoefte aan die discussie op dit moment op te rakelen. Ik heb alleen willen schetsen hoe wij tegen de gang van zaken aankijken.

De heer SLUITER: Mijnheer de voorzitter. Het agendapunt Benoeming en installatie lid gedeputeerde staten kan in de ogen van de D66 niet los worden gezien van de geschiedenis die tot dit agendapunt heeft geleid. En als zodanig heeft mijn fractie er behoefte aan enkele opmerkingen te maken die de politieke betekenis van het noodgedwongen aftreden van de heer Dijks markeren. Maar laat ik beginnen met het in het openbaar uitspreken van een woord van waardering in de richting van de heer Dohle, zoals ik dat ook al even in een bilateraaltje met hem heb gedaan. D66 is van mening dat, eenmaal aangeland op het punt dat de heer Dijks zijn lier aan de wilgen hing, compact en adequaat regie is gevoerd op het proces van zetelwisseling. Daarmee is onnodige ruis en speculatie voorkomen en daarvoor hebben wij, zoals gezegd, waardering. Minder waardering hebben wij voor het feit dat het allemaal zover heeft kunnen komen. Al in de vorige statenperiode, in het bijzonder in december 2002 bij de vraag om een extra bijdrage voor het NNBT, zijn er door mijn eigen fractie publiekelijk vraagtekens geplaatst bij de bestuurlijke kwaliteiten van de heer Dijks. Toen al werd gesproken over bestuurlijke onzekerheid, angst en gebrek aan politiek inzicht. In 2003, na de verkiezingen, heeft de VVD er bewust voor gekozen om de heer Dijks opnieuw voor de post van gedeputeerde naar voren te schuiven. Het niet opnieuw toekennen van de portefeuille recreatie en toerisme aan de heer Dijks heeft D66 toen geduid als een ook in kringen van de VVD zekere mate van erkenning van het falen van de heer Dijks. Maar de VVD zag dat toen duidelijk heel anders en sprak over "kennis en kunde die was gebleven waar het zat". De VVD sprak warm over "onze Johan, bij wie de onzekere financiële toekomst van de provincie in goede handen zou zijn" en over "dijkverzwaren bij

wie wij ons veilig weten". De PvdA sprak bij die gelegenheid ronkend over de "prima bestuurders die de PvdA en de VVD in het college hadden afgevaardigd".

Enkele maanden later behandelden de staten het rapport "Donderwolven aan een blauwe lucht" en bij die gelegenheid werd, naar mijn fractie oprecht meent te hebben gezien, door de coalitiepartijen op een tamelijk krampachtige manier en eigenlijk ook tegen beter weten in de gedeputeerde op kunstmatige wijze in het zadel gehouden. Zo kort na het aantreden van het nieuwe college wilde men vermoedelijk het op den duur onvermijdbare nog even uitstellen.

Toen kort daarop het ammoniakdossier politiek actueel werd, brokkelde het gezag van de gedeputeerde in rap tempo af en uiteindelijk belandde hij met dat dossier sigaren rokend onder de pruimenboom.

Voorzitter. In het voorjaar van 2004 heeft de fractie van D66 bij de algemene beschouwingen opnieuw het probleem van de gesignaleerde risico's in de bestuurskracht binnen GS, en dus ook daarmee van GS, aan de orde gesteld. Wij hebben gevraagd dit probleem niet slechts een onderwerp van gesprek in de wandelgangen te laten zijn.

Ik zal de gang van zaken rond de steunverlening aan de BVO Emmen die ons allen nog heel vers in het geheugen ligt, hier verder niet uitputtend bespreken, maar ook bij die gelegenheid was naar onze waarneming niemand echt gelukkig met en onder de indruk van de kwaliteit van de gang van zaken. Opnieuw bleek de gedeputeerde, zowel bestuurlijk als politiek, het nodige aan kwaliteit en sensitiviteit te missen en, dualisme of niet, de kloof tussen de VVD-fractie en het voorstel waarmee de heer Dijks aanvankelijk kwam en ook snel weer vertrok, was van een tenenkrommend kaliber.

Voorzitter. In vogelvlucht terugkijkend, was het voor de scherpzinnige waarnemer allang duidelijk dat het politieke leven van de heer Dijks voor 2007 zou eindigen. Wij zullen echter nooit weten hoe die beslissing precies tot stand is gekomen. Welke rol heeft de gedeputeerde daar zelf in gespeeld, welk aandeel heeft de fractie van de VVD daarin gehad? Wij zullen hier ook nimmer glashelder krijgen op welke manier coalitiepartner PvdA invloed op het besluit heeft uitgeoefend en ook zullen voor ons de details verborgen blijven van het proces dat zich in GS heeft afgespeeld.

Voorzitter. Wat kunnen wij uit dit alles nu concluderen?

In de eerste plaats is duidelijk geworden dat het recruterende van bestuurders een proces is waarbij het buitengewoon scherp aankomt op het stellen van kwaliteitseisen. En in dit proces hebben in het verleden behaalde resultaten een zekere mate van toekomst voorspellende waarde, niet alleen in de positieve maar ook in de negatieve variant. Anders gezegd: wie eenmaal in politiek opzicht een geblutste staatur heeft, komt daar in dezelfde functie zelden helemaal overheen.

De tweede conclusie is dat eens nagedacht zou moeten worden over een vorm waarin de staten tussentijds het functioneren van een gedeputeerde tegen het licht houden om daarmee van meet af aan helder en duidelijk te zijn.

Een derde conclusie kan zijn dat duidelijk is geworden dat het te lang wachten met adequaat handelen tot schade leidt aan het bestuurlijk proces, ik heb daarvan al enkele dossiervoorbeelden genoemd. De PvdA en de VVD zijn hier samen verantwoordelijk voor en hoewel onze fractie geen enkele poging heeft gedaan om te becijferen wat in euro's uitgedrukt de schade van deze gang van zaken is - voor het betere rekenwerk vertrouwt mijn fractie immer graag op GroenLinks - kan zonder twijfel worden gezegd dat die schade er wel is en linksom of rechtsom voor rekening van de Drentse burger komt.

Een laatste punt dat ik wil aanstippen is de schade die de mens Johan Dijks heeft opgelopen. Die schade was voorkombaar geweest door hem beter tegen zichzelf te beschermen. Hierin hebben de fracties van de VVD en de PvdA naar ons oordeel hun verantwoordelijkheid onvoldoende genomen. Door te spreken over "onze Johan", "dijkverzwaring", "in goede liberale handen" en "prima bestuurders" creëer je willens en wetens omstandigheden waarin iemand in zichzelf gaat geloven en dat was niet nodig geweest.

Voorzitter. Ik kom tot een afronding. Wij zetten vandaag een punt achter een politieke vergissing van de VVD en de PvdA. Die vergissing bestaat er uit dat deze beide partijen, hoewel gewaarschuwd, na de verkiezingen in 2003 met een personele voordracht zijn gekomen die niet sterk was en dat beide collegepartijen, nadat in december 2003 opnieuw was gebleken dat zij een probleem hadden, nog een vol jaar hebben gewacht met het doorhakken van de knoop.

Voorzitter. D66 is realistisch genoeg om in te zien dat het onwaarschijnlijk is dat de coalitiepartijen onze analyse van vandaag hier publiekelijk en voluit zullen delen. Zo werkt dat nu eenmaal niet. Dat echter weerhoudt ons er niet van om in te stemmen met de benoeming en de installatie van mevrouw Klip als gedeputeerde. Wij gaan ervan uit dat zij voor haar taak is berekend en dat zij uit is op een goede samenwerking met de staten.

Wij, als D66'ers zullen van onze kant die samenwerking zeker zoeken.

De heer LANGENKAMP: Mijnheer de voorzitter. Mevrouw Klip zei heel terecht dat deze procedure geheel nieuw is en daarom had ik mij aanvankelijk ook niet als spreker aangemeld. De discussie zoals die tot nu toe heeft plaatsgevonden, vind ik eigenlijk ongepast. Ik was het dan ook grotendeels eens met de interventie van de heer Veenstra.

Ik ben wel van mening dat wij er eens over moeten nadenken - maar dat doe ik dan het liefst in de Statencommissie BFE - hoe PS ingeschakeld kunnen worden bij een dergelijke tussentijdse benoeming. De Provinciewet schrijft hierover wel iets voor, maar het lijkt mij nu niet het juiste tijdstip en niet prettig voor degene die wij nu gaan benoemen en zeker niet prettig voor degene van wie afscheid is genomen om daarover te discussiëren.

De heer DOHLE: Moet ik uit deze woorden begrijpen dat de heer Langenkamp mee wil doen in de coalitie?

De heer LANGENKAMP: Die conclusie snap ik niet.

De heer DOHLE: De heer Langenkamp wil meespreken in het proces dat aan de benoeming van gedeputeerden vooraf gaat. Dat lijkt mij prima, want uiteindelijk benoemen de staten de gedeputeerden, maar de voordracht wordt opgesteld door de collegepartijen.

De heer LANGENKAMP: Dat klopt. Ik wil dit punt liever in de commissie bespreken. De Provinciewet zegt bijvoorbeeld dat bij een tussentijdse vervanging ook bekeken kan worden of wel een fulltime vervanging moet plaatsvinden. Maar mijn allereerste zin was dat ik een discussie op dit moment niet passend vind en daarom ben ik een beetje verbaasd over de opmerking van de heer Dohle. Maar waarom zou GroenLinks niet willen toetreden tot het college? Daaraan zouden dan wel onderhandelingen vooraf moeten gaan.

Voorzitter. Ik wil op dit moment alleen mevrouw Klip nog feliciteren.

De VOORZITTER: Ik wil toch nog een opmerking hierover maken.

Formeel - de heer Sluiter verwees er al naar - hebben de staten natuurlijk het volste recht om bij het agendapunt Benoeming en installatie lid gedeputeerde staten even stil te staan bij de redenen die tot het opnemen van dit agendapunt hebben geleid. Daarom kon ik de heer Sluiter ook niet het woord ontlenen of hem buiten de orde verklaren. Toch vraag ik mij in gemoede af of het niet zuiverder was geweest om, als de behoefte bestond om nog even stil te staan bij de gebeurtenissen van de afgelopen tijd, een apart agendapunt "vertrek lid gedeputeerde staten" op te voeren. Op dit punt ben ik het met de heer Langenkamp eens. Bij dit aparte agendapunt was een volledig politiek debat mogelijk geweest over het vertrek van gedeputeerde Dijks en dan zouden de collegepartijen ook minder meel in de mond hebben gehouden dan zij nu hebben gedaan.

Dat het niet op deze manier is gebeurd, vind ik jammer. Maar nogmaals, formeel hadden de staten het recht er op deze manier over te spreken en misschien is het ook wel zo gelopen omdat het de eerste keer is dat zoiets aan de orde is, maar ik geef de staten toch in ernstige overweging om bij een volgende gelegenheid als zij een politiek debat willen voeren, hiervan een apart agendapunt te maken.

Wij kunnen nu overgaan tot de schriftelijke stemming. Ik benoem tot lid van het stembureau wederom mevrouw Westerkamp en de heren Baas en Huizing en ditmaal wordt het stembureau nog verstrekt met de heer Haar. Ik verzoek mevrouw Westerkamp ook ditmaal als rapporteur op te treden.

Ik verzoek de bode de stembriefjes uit te delen. Ik maak de staten er, wellicht ten overvloede, op attent dat zij hun stem uitbrengen door op het stembriefje duidelijk de naam van de persoon op wie wordt gestemd, in te vullen.

Hierna wordt overgegaan tot de schriftelijke stemming.

Mevrouw WESTERKAMP: Mijnheer de voorzitter. Er zijn 48 stembriefjes ingeleverd.

De VOORZITTER: Ik stel vast dat dit aantal overeenkomt met het aantal leden dat de presentielijst heeft getekend.

Mevrouw WESTERKAMP: Mijnheer de voorzitter. Van de 48 uitgebrachte stemmen zijn er 47 uitgebracht op mevrouw Klip, terwijl 1 stem ongeldig was.

De VOORZITTER: Ik stel vast dat mevrouw Klip-Martin is benoemd tot lid van het college van gedeputeerde staten.

Mevrouw Klip, aanvaardt u de benoeming?

Mevrouw KLIP: Voorzitter. Heel graag!

(Applaus.)

De VOORZITTER: Ik dank de leden van het stembureau voor de door hen verrichte werkzaamheden. Ik verzoek mevrouw Klip naar voren te komen voor het afleggen van de verklaring en belofte en ik verzoek u allen met mij te gaan staan.

Nadat mevrouw Klip voor de voorzitter is verschenen, legt zij in handen van de voorzitter de bij de wet vereiste verklaring en belofte af.

De VOORZITTER: Ik wens u van harte geluk met uw benoeming tot lid van het college van gedeputeerde staten. Tanja, het ga je goed.

Ik schors de vergadering.

(Schorsing van 10.39 tot 11.03 uur.)

De VOORZITTER: Ik heropen de vergadering.

J. Benoeming leden statencommissies

De VOORZITTER: De fractie van de PvdA heeft voorgesteld de heer Turksma plaats te laten nemen in de Statencommissie RIM, de heer Idema verhuist dan van de Statencommissie RIM naar de Statencommissie CW.

De fractie van de VVD heeft voorgesteld de heer Bossina de plaats van de heer Lanting in te laten nemen in de Statencommissie MWG.

Ik stel de staten voor overeenkomstig deze voorstellen te besluiten.

Daartoe wordt besloten.

K. VOORSTELLEN

1. Het voorstel van het Presidium van provinciale staten van 21 januari 2005, kenmerk 2005000736, Oprichting Begeleidingscommissie Accountant

(Statenstuk 2005-177)

De heer DE HAAS: Mijnheer de voorzitter. De oprichting van de Begeleidingscommissie Accountant is in de Statencommissie BFE aan de orde geweest en met het voorstel dat nu voorligt, kunnen wij instemmen. Het gaat om een commissie waarin zitting hebben een afvaardiging uit de staten, de accountant en de griffier als secretaris.

De portefeuillehouder, de directeur-secretaris en de concerncontroller kunnen op uitnodiging van de commissie aan het overleg deelnemen. In deze vorm doet de commissie recht aan het duale systeem waarin de staten een belangrijke kaderstellende en controlerende functie hebben. Graag worden wij op de hoogte gehouden van de vorderingen die de commissie maakt. Mogelijk kan terugrapportage plaatsvinden naar de Statencommissie BFE dan wel naar de statenleden in het algemeen.

Tot slot wensen wij de commissie veel wijsheid toe bij de uitvoering van de aan haar opgedragen taken.

Vervolgens besluiten de staten zonder hoofdelijke stemming overeenkomstig het voorstel.

2. Het voorstel van het Presidium van provinciale staten van 20 januari 2005, kenmerk 2005000693, Afvaardiging Drenthe Programmaraad Noordelijke Rekenkamer

(Statenstuk 2005-178)

Zonder beraadslaging of hoofdelijke stemming besluiten de staten overeenkomstig het voorstel.

3. Het voorstel van gedeputeerde staten van Drenthe van 24 november 2004, kenmerk 48/5.6/2004011331, Herziening Verordening vrijstelling grondgebruiker ex artikel 65 van de Flora- en Faunawet

(Statenstuk 2005-170)

met het op dit punt betrekking hebbende verslag van de Statencommissie Milieu, Water en Groen van 10 januari 2005.

De heer KUIPER: Mijnheer de voorzitter. Bij de vaststelling van de verordening, nu twee jaar geleden, stemde een nipte meerderheid van de statenleden voor. Deze herziening is een uitvloeisel van de destijds aangenomen verordening. De basis van de herziening is dat aangetoond zou zijn op welke gronden gedood mag worden. Naar onze mening is dat onvoldoende gebeurd en daarom stemmen wij tegen dit statenstuk.

Vervolgens besluiten de staten zonder hoofdelijke stemming overeenkomstig het voorstel.

De fractie van de GroenLinks wordt aantekening verleend dat zij geacht wenst te worden tegen te hebben gestemd.

4. Het voorstel van gedeputeerde staten van Overijssel van 16 november 2004, kenmerk WB/2004/4549 en van gedeputeerde staten van Drenthe van 8 december 2004, kenmerk 49/5.9/2004011589, Overdracht Overijsselsche Vecht aan de waterschappen Groot Salland en Velt en Vecht

(Statenstuk 2005-173)

met het op dit punt betrekking hebbende verslag van de Statencommissie Milieu, Water en Groen van 10 januari 2005.

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming besluiten de staten overeenkomstig het voorstel.

5. Het voorstel van gedeputeerde staten van Drenthe van 12 januari 2005, kenmerk 2/5.7/2005000353, Bijdrage herstel nutsvoorzieningen na tsunami in Azië

(Statenstuk 2005-176)

met het op dit punt betrekking hebbende verslag van de Statencommissie Bestuur, Financiën en Economie van 19 januari 2005.

De heer KLOOS: Mijnheer de voorzitter. Het voorliggende voorstel komt bij ons sympathiek over. De gebeurtenis in Azië is een niet te begrijpen ramp, waarvan de effecten nog generaties lang doorwerken. Er is daarom zeker ook op de langere termijn nog hulp nodig.

Ook Drents Belang heeft kunnen vaststellen dat door de bevolking spontaan vele initiatieven zijn ontwikkeld, ook in Drenthe. De nationale overheid heeft meer dan € 240 miljoen ofwel per inwoner van Nederland € 15,- beschikbaar gesteld. De waterschappen, gemeenten en andere provinciale organisaties hebben per deelnemer/gebruiker een euro gedoneerd.

Op landelijk niveau heeft de Nederlandse bevolking zich ook niet onbetuigd gelaten en zo is € 160 miljoen bijeen gebracht. Acties voor hulpmiddelen, kleding etcetera zijn nog steeds in volle gang. Daarnaast worden nog steeds persoonlijke initiatieven ontwikkeld.

Toch krijgen wij het gevoel dat iedereen nu maar direct met van alles akkoord moet gaan en dat degenen die wat afwachtender willen zijn, voor het blok worden gezet. Een rondje door het land heeft ons geleerd dat de meeste gemeenten en provincies nog geen storting hebben gedaan. Geluiden vanuit het land dat Den Haag het best in staat is om financiële giften die door de politiek vanuit gemeenschapsgelden zijn gedaan, te coördineren kan Drents Belang onderstrepen.

Voorzitter. Ik kom op het voorliggende voorstel. Op zich is deze vrijgevigheid een goede zaak, maar de principiële vraag die er achter zit, is of deze provincie naast de rijksoverheid belastinggelden van de burger moet aanwenden voor de leniging van rampen in andere landen, zonder dat die burger daarvoor kan kiezen en zo ja, welke rampen daarvoor dan in aanmerking komen en welke niet. Waarom Azië wel en Darfur niet?

Het woord "hype" wordt nu veel gehoord als het gaat om de bijdrage van overheden. Men probeert elkaar te overtroeven. Het Rijk is naar onze mening de overheid die moet besluiten waar ons belastinggeld heen moet gaan. Daarnaast kan de individuele burger zelf besluiten of, hoeveel en aan wie hij op welk moment geld geeft. Dat de gemeenten en provincies met geld van de belastingbetaler miljoenen bijdragen, komt eigenlijk neer op het oneigenlijk gebruik maken van geld, omdat de burger verwacht dat voor dit geld een wijkcentrum in zijn buurt open kan blijven, een kruispunt veiliger wordt gemaakt of een natuurgebied wordt gerealiseerd.

Om te voorkomen dat burgers gaan zeggen dat het wel heel gemakkelijk is om met gemeenschapsgeld giften te doen, zonder dat de burgers hierover iets te zeggen hebben, doe ik nu mondeling het voorstel om de vergoeding van de maand maart van de 51 statenleden over te maken op gironummer 555, of eventueel daarmee de uitvoering van het voorliggende project te steunen.

Ik hoor graag of de staten hiermee akkoord gaan.

De VOORZITTER: Ik constateer dat de staten, met in achtneming van de opmerkingen van het Drents Belang, met het voorstel van het college van gedeputeerde staten akkoord gaan.

6. Interpellatie door de heer De Haas

De heer DE HAAS: Mijnheer de voorzitter. Ik wil allereerst dankzeggen voor de gelegenheid die mij wordt gegeven om het woord te voeren over een onderwerp dat al reeds langere tijd de aandacht heeft. Begin oktober van vorig jaar werden mij vermoedens bekend over een niet juiste gang van zaken bij de afvoer van afvalstoffen bij Hijken. Na inzage van enige stukken en het opvragen van enige informatie heb ik op 27 oktober een gesprek aangevraagd met gedeputeerde Dijks en dat gesprek heb ik ook gehad. Alle mij bekende gegevens heb ik toen aan de gedeputeerde verstrekt.

Op 7 december vond een tweede gesprek plaats, waarin werd aangegeven dat er tot dan toe geen overtredingen waren geconstateerd. Echter, de aanwijzingen in het dossier en de informatie die ik in gesprekken had gekregen deden anders vermoeden.

Dan blijkt op 2 februari 2005 uit perspublicaties, waarvan eenieder kennis heeft kunnen nemen, dat er wel degelijk iets is geconstateerd en dat de provincie dwangsommen heeft opgelegd. Ambtenaren van de provincie Drenthe hebben, aldus die publicaties, verleden jaar vastgesteld dat er afval was ondergewerkt op een stuk grond van het Hijkerveld. Waarom is daar niet eerder melding van gemaakt?

Op 7 december was er kennelijk nog niets aan de hand. Graag had ik verder met de heer Dijks over deze zaak gesproken. Nu lukt dat niet meer.

Het herstellen van milieuschade kost vaak ontzettend veel geld. Het is dan ook logisch dat de Drentse burger zich afvraagt of er geen reden was om in dit geval meer adequaat op te treden.

Het voorliggende dossier is bovendien misschien niet eens volledig.

Verder is het de vraag of dit geval in Hijken een uitzondering is, of misschien wel exemplarisch voor nog veel andere zaken op milieugebied.

Laat ik het iets veralgemeniseren: hoe zit het met de handhaving in het algemeen?

Wij kunnen vaststellen dat in de pers de rol van de provincie door de Milieufederatie wordt gelaakt. Is het daarom niet van belang dat de staten van Drenthe hun eigen verantwoordelijkheid nemen en zelf een onderzoek instellen of een rapportage verlangen over de handhaving, waarbij de kwestie-Hijken als uitgangspunt kan dienen?

Mijnheer de voorzitter. Ik wil het college graag de volgende vragen voorleggen.

1. Wil de gedeputeerde reageren op de opmerkingen aan het adres van de provincie in het artikel "Milieufederatie laakt rol provincie in zaak-Hijken" in het Dagblad van het Noorden van donderdag 3 februari 2005?
2. Is het juist dat in het jaar 2004 door de provincie is aangegeven dat er op het gebied van milieu-overtredingen niets aan de hand was?
3. Op basis van welke feiten zijn dan thans dwangsommen opgelegd?
4. Wanneer is deze zaak bij de provincie gemeld en wat is daarna de gang van zaken geweest? Uit het dossier dat ik vluchtig heb doorgenomen, is mij gebleken dat rond juli 2004 deze zaak al de aandacht heeft gehad.
5. Waar gewerkt wordt, worden fouten gemaakt, maar de vraag rijst wel of er door de provincie in dit geval inschattingsfouten zijn gemaakt.

De heer SCHAAP: Mijnheer de voorzitter. In de pers zijn inderdaad enkele artikelen verschenen die betrekking hebben op een zogenaamde milieurel in Hijken. De heer De Haas vraagt naar een reactie op wat het college in de pers heeft gelezen en met name op de opmerkingen van de Milieufederatie.

Na het lezen van het dossier is maar een conclusie mogelijk en die is dat de provincie op basis van haar bevoegdheden gewoon adequaat heeft gehandeld. Als de heer Hoekstra van de Milieufederatie in de media zegt dat Jan en alleman zich ermee bemoeit, zou de eerste vraag moeten zijn hoe het komt dat Jan en alleman zich ermee bemoeit. Dat is een gevolg van het feit dat in dit geval de klager Jan en alleman heeft aangeschreven. En als je vijf overheden aanschrijft om handhavend op treden of iets te doen dan gaan vijf overheden keurig netjes, zoals overheden werken, zich de vraag stellen of het wel

hun bevoegdheid is, of zij wel een rol hebben en wat hun regels zijn, waarna het hele proces op gang komt.

De vraag die interessant is, is wat nu precies de bevoegdheid van de provincie is als het gaat om deze zaak in Hijken. De provincie is geen bevoegd gezag als het gaat om milieuovertredingen in het kader van de Wet milieubeheer binnen de inrichting van het bedrijf waarom het in dit geval gaat. Dat bevoegd gezag is er pas wanneer er buiten de inrichting, dus ergens op de landerijen rond het bedrijf, afval wordt gestort - in dit geval gaat het om bollenpluis - boven een hoeveelheid van 50 m³. Pas daarna is de provincie bevoegd gezag om handhavend op te treden. In alle andere gevallen is de gemeente bevoegd gezag. In dit geval is dat de gemeente Midden-Drenthe.

Dan is de volgende vraag natuurlijk waarom de provincie niet naar de gemeente is gegaan. Dat is wel gebeurd. Er zijn gesprekken met de gemeente geweest over wat er gebeurde.

De provincie werd pas bevoegd gezag toen twee dagen na het gesprek van de heer De Haas met de heer Dijks, de provinciale handhavingsorganisatie constateerde dat er afval werd gestort boven de norm van 50 m³. Op datzelfde moment heeft de provincie gehandeld en uiteindelijk heeft de provincie begin februari besloten de dwangsomprocedure te starten.

Dat zijn de feiten en ik moet zeggen dat de wijze waarop de Milieufederatie in de media heeft gereageerd het college niet of nauwelijks aanspreekt, om de simpele reden dat het college gewoon gehandeld heeft op basis van zijn bevoegdheden. Het college heeft snel en adequaat gehandeld. De handhavingsorganisatie in dit huis zit, mede dankzij de inzet van de heer Dijks, heel goed en geolied in elkaar. Maar wij moeten wel elkaars bevoegdheden goed weten te onderscheiden. Wanneer een klager naar vijf overheden stapt om zijn zaak aanhangig te maken dan is het risico aanwezig dat het beeld ontstaat dat Jan en alleman zich ermee bemoeit. De Milieufederatie behoort toch de kennis te hebben hoe het werkt en moet niet het beeld oproepen dat iedereen en alles langs elkaar heen werkt, dat Jan en alleman zich ermee bemoeit, dat het probleem gebagatelliseerd wordt en dat wij klagers van het kastje naar de muur sturen. Nee, als de klager hier komt met de mededeling dat hij overtredingen van de milieuwetgeving constateert dan zegt onze handhavingsorganisatie precies wat de bedoeling is, namelijk dat die klager bij die en die instantie moet zijn. Als dan blijkt dat de klager bij de provincie moet zijn - ik heb net aangegeven in welke gevallen dat is - dan wordt er ook opgetreden.

Dat is in dit geval gebeurd twee dagen nadat de heer De Haas met de heer Dijks had gesproken. Het is niet zo dat de heer De Haas in dat gesprek te horen heeft gekregen dat er niets aan de hand was, maar pas twee dagen later werd de overtreding geconstateerd en heeft de provincie opgetreden.

Ik wil tenslotte nog een opmerking maken over iets dat mij toch wel aan het hart gaat. De heer De Haas heeft in de media namen van ambtenaren genoemd. Ik zou het zeer op prijs stellen dat, wanneer de heer De Haas van mening is dat wij ons aan de spelregels moeten houden, hij dat zelf dat ook doet en het college van GS aanspreekt op het al dan niet goed toepassen van de regels.

De heer DE HAAS: Ik moet de heer Schaap melden dat ik geen namen van ambtenaren heb genoemd.

De heer SCHAAP: Maar ik lees die hier.

De heer DE HAAS: Dat kan wel zijn, maar ik heb geen namen van ambtenaren of andere betrokkenen genoemd.

De heer SCHAAP: Oké, dat is dan zo.

De heer HARLEMAN: Op een gegeven moment is geconstateerd dat meer dan 50 m³ afval is gestort. Werd er toen voor het eerst gecontroleerd en was dus niet bekend wat in voorgaande jaren was gebeurd, of is wel jarenlang gecontroleerd en werd toen voor het eerst geconstateerd dat meer dan 50 m³ was gestort, waardoor de provincie bevoegd gezag werd?

De heer SCHAAP: Als je handhaaft, moet je echt een overtuigend bewijs hebben dat er op een bepaald moment een bepaalde regel is overtreden. Die constatering is gedaan op 9 december, twee dagen na het gesprek van de heer De Haas met de heer Dijks. Dat is gewoon het feit.

De heer HARLEMAN: Dat snap ik wel, maar de vraag is of toen voor het eerst werd gecontroleerd, of dat al jarenlang werd gecontroleerd en pas op 9 december werd geconstateerd dat voor het eerst een dusdanige hoeveelheid was gestort dat de provincie bevoegd gezag werd.

De heer SCHAAP: Het was toen voor het eerst dat de provincie constateerde dat de regel was overtreden.

De heer HARLEMAN: Dus de gedeputeerde weet niet of de provincie in voorgaande jaren eigenlijk ook al bevoegd gezag was, omdat er toen niet is gecontroleerd.

De heer SCHAAP: Controleren gebeurt elke dag. Maar de overtreding moet geconstateerd worden. Er lopen handhavers door de provincie Drenthe en er wordt dus gecontroleerd op mogelijke overtredingen die te maken hebben met de bevoegdheid van de provincie Drenthe, maar uiteindelijk gaat het om het simpele feit dat een overtreding geconstateerd moet worden, omdat pas daarna kan worden opgetreden.

De heer HARLEMAN: De overtreding is dus toen voor het eerst geconstateerd en de gedeputeerde weet niet of wanneer in de jaren daarvoor ook was gecontroleerd, die overtreding ook geconstateerd had kunnen worden, waarmee de provincie al jarenlang bevoegd gezag zou zijn geweest.

De heer SCHAAP: Ik kan het antwoord wel zes keer herhalen: de overtreding moet geconstateerd worden, zodat het wettelijk overtuigend is dat een regel is overtreden. Pas daarna kan de provincie gaan handhaven. Dat er gecontroleerd wordt, is wat anders, want bij controles ben je natuurlijk niet elk moment op de juiste plek, tenzij wij bij elk bedrijf een ambtenaar neerzetten.

De heer DOHLE: Voorzitter. Uit de artikelen blijft, ook al heeft de gedeputeerde er wel wat van teruggehaald, toch een beetje de sfeer hangen dat het wel redelijk lang heeft geduurd voordat tot actie werd overgegaan. Ik hoor graag of de provincie met haar handhavingsteam ook invulling geeft aan de voortrekkersrol en meldingen die binnenkomen doorspeelt naar de juiste instantie en erop toeziet dat adequaat wordt gereageerd, dit nog los van het feit hoe kan worden vastgesteld wat nu precies 50 m³ is. Waar het echt om gaat is, dat voorkomen moet worden dat mensen het idee krijgen dat zij van het kastje naar de muur worden gestuurd en dat niet adequaat wordt gereageerd. Om dat allemaal te voorkomen is het handhavingsteam opgericht.

De heer SCHAAP: Op het moment dat een klager bij de provincie komt en hier wordt geconstateerd dat die klager bij het verkeerde adres is, wordt hij keurig netjes doorverwezen naar de instantie waar hij wel moet zijn. Voor de meeste klachten was in dit geval de gemeente Midden-Drenthe het bevoegd gezag. Maar als vervolgens toch op alle fronten tegelijk geprocedeerd gaat worden dan ontstaat het risico dat Jan en allemaal erbij betrokken wordt en dat is in dit geval gebeurd. Maar waar de provincie bevoegd gezag is geweest, is handhavend opgetreden.

Mevrouw STOEL: In dit geval is de overtreding geconstateerd twee dagen nadat het gesprek had plaatsgevonden. Maar is het ook zo dat op een gegeven moment door de gemeente is geconstateerd dat er wel heel veel werd gestort en is toen de provincie getipt om eens langs te komen? Hoe werkt het eigenlijk? Het lijkt nu allemaal een beetje uit de hoge hoed te komen.

De heer SCHAAP: De controle door de provincie zal wel gebaseerd zijn geweest op een melding, waarna de provincie onmiddellijk heeft besloten erheen te gaan om te kijken of de melding juist was. Zo is

het gegaan. In die zin is er gewoon heel adequaat gereageerd. Omdat deze kwestie al enige tijd liep, was de handhavingsorganisatie alert op het kunnen constateren van een overtreding. Dat is uiteindelijk op die bewuste 9 december gebeurd. Het was dus simpelweg: er kwam een telefoontje en iemand stapte in de auto en reed ernaartoe.

De heer C.D. DE JONG: Voorzitter. Op 9 december blijkt er een wettig en overtuigend bewijs te zijn dat er iets ernstigs aan de hand is. Het opleggen van een dwangsom komt eigenlijk neer op het afkopen van een overtreding en is het daarom niet meer op zijn plaats om dergelijke milieucriminelen onderwerp van onderzoek door het Openbaar Ministerie te laten zijn? De medewerkers van het OM zitten er niet voor niets. Zij kunnen onderzoeken of er inderdaad een strafbaar feit is gepleegd en zij kunnen adequaat handelen. Dat lijkt mij de enig juiste weg.

De heer SCHAAP: Wij passen de bevoegdheden die wij hebben toe. Om te voorkomen dat de overtreding nogmaals plaatsvindt, wordt een dwangprocedure gestart. Dat is ook het enige middel dat wij hebben.

De heer C.D. DE JONG: Maar de provincie kan toch ook aangifte doen?

TWEEDE TERMIJN

De heer DE HAAS: Mijnheer de voorzitter. Ik dank de heer Schaap voor zijn antwoord.

De gedeputeerde spreekt over Jan en alleman, maar het gaat in dit geval om de provincie, de gemeente Midden-Drenthe, het waterschap, de milieupolitie en de politie.

Het verbaast mij - en eigenlijk is er sprake van meer dan verbazing - dat in het gesprek op 7 december wordt gemeld dat geen overtredingen zijn geconstateerd, terwijl op 24, 26, 28, 29 en 30 juli, op 3, 4, 5, 6, 9, 10, 11, 12, 13, 18 en 30 augustus en zo kan ik nog wel een tijdje doorgaan allerlei zaken zijn gemeld. Ik laat nu maar even in het midden bij wie die zijn gemeld en of die meldingen al dan niet terecht waren. Het verbaast mij dat op enig moment wel wordt opgetreden - dat is opgetreden, verheugt mij overigens - terwijl de voorafgaande geschiedenis niet tot ingrijpen heeft geleid. Ik kan mij dan ook voorstellen dat de Milieufederatie die zich in de gang van zaken heeft verdiept, tot een bepaalde uitspraak is gekomen.

Als in de pers de rol van de provincie wordt gelaakt, kunnen de staten toch niet niets doen?

Dat de provincie pas bevoegd gezag wordt bij een storting van meer dan 50 m³ zal wel zo zijn, maar er zijn foto's van lozingen van verontreinigd water, die mij de stellige indruk geven dat er niet alleen op 9 december iets is gebeurd wat niet klopt. Naar mijn bescheiden mening is het zo dat voorafgaande aan die datum, namelijk vanaf juli 2004, veel is gebeurd. Er is ook een VROM-rapport van 2002, waarin de adequate handhaving door gemeenten wordt doorgelicht. Uit dat rapport blijkt dat die handhaving ook niet altijd even adequaat is.

Uit het verleden moeten wij leren voor het heden. Ik hoop dan ook dat deze kwestie op zichzelf staat. Als deze kwestie echter exemplarisch is voor meer zaken in onze provincie of wanneer er meer situaties zijn waarin de handhaving niet optimaal is, wat dan? Ik noem even een feit waarvan ikzelf vrij snel heb kennisgenomen. Op een zaterdagmiddag wordt een melding gedaan van een illegale menging van grond die daarna wordt uitgereden en op bulten in het land wordt gelegd. De politie komt 's middag kijken en gaat met de betreffende persoon in debat, waarop die zegt dat het allemaal goed komt en dat er niets aan de hand is, waarna de politie vertrekt. Er wordt dan de nacht en de zondag doorgewerkt en als er op de maandag opnieuw wordt gecontroleerd, is er niets meer te zien. Ik heb deze gang van zaken min of meer met eigen ogen kunnen vaststellen.

Voorzitter. Ik wil hiermee niet zeggen dat ik het allemaal zo goed zie, maar ik wil de staten van Drenthe oproepen hieraan meer aandacht te besteden dan aan de hand van een melding van een fout die door iemand is gemaakt. In mijn optiek gaat het wat dieper.

Alvorens een motie in te dienen heb ik er behoefte aan nog enige ruggespraak te houden.

De VOORZITTER: Ik schors de vergadering voor enige minuten.

(Schorsing van 11.33 tot 11.41 uur.)

De VOORZITTER: Ik heropen de vergadering.

De heer DE HAAS: Mijnheer de voorzitter. Enige ruggespraak heeft ertoe geleid dat ik het college het volgende wil vragen. Is het college bereid voor maart 2005 te komen met een schriftelijke rapportage over de milieuzaak-Hijken en de rol van de diverse spelers daarin? De staten kunnen die rapportage in de Statencommissie MWG eventueel van commentaar voorzien en zo nodig besluiten dat die rapportage aanleiding is om deze kwestie verder te bespreken.

De heer SCHAAP: Mijnheer de voorzitter. De staten zullen begrijpen dat ik nog wat in deze portefeuille moet groeien, maar ik wil wel meedelen dat de afgelopen tijd ontzettend vaak op het betreffende bedrijf is gecontroleerd. Het is dus niet dat de provincie niet wist wat er gaande was. Er zijn rapportages over gemaakt en soms is zelfs gerapporteerd dat er aantoonbaar niets aan de hand was; niet elke beschuldiging of klacht is automatisch waar; er hoort per definitie bewijs bij. Ook de lozing van het afvalwater is uitgebreid door het waterschap onderzocht en op dat moment kon niet worden bewezen dat een mogelijke verontreiniging het rechtstreekse gevolg was van activiteiten van het naastliggende bedrijf. De milieupolitie is ooit door de klager ingeschakeld en ook die actie heeft geen gevolgen gehad. Op milieuklachten die bij de provincie binnenkomen, wordt in het algemeen gereageerd en er wordt zonodig doorverwezen, waarbij de standaardprocedure is dat na verloop van tijd bij de gemeenten, het waterschap of wie het dan ook maar betreft, ook nog wordt geïnformeerd of iets met de klacht is gedaan. Dat staat allemaal keurig netjes in het handavingsstappenplan dat recentelijk door het college is gepubliceerd.

In reactie op de opmerking van de heer De Jong wil ik erop wijzen dat wij aan de ene kant bestuursrechtelijk mogelijkheden hebben, maar dat als het nodig is ook de strafrechter wordt ingeschakeld. Dat is in het laatste geval gebeurd en vervolgens is het aan de officier van justitie dan wel de rechter om te bepalen wat er vervolgens gebeurt.

Voorzitter. Ik denk dat het goed is dat de feiten nog eens op een rij worden gezet en het college is bereid de rapportage de staten schriftelijk te doen toekomen. Ik hoop daarbij dat de datum van 1 maart kan worden gehaald.

De VOORZITTER: Ik sluit de beraadslaging over dit onderwerp.

L. Sluiting

De VOORZITTER: Wij zijn hiermee aan het eind van onze vergadering gekomen.
Ik sluit de vergadering.

(De vergadering wordt om 11.46 uur gesloten.)

Vastgesteld in de vergadering van provinciale staten van 23 maart 2005.

, voorzitter

, griffier

TOEZEGGING

gedaan in de vergadering van provinciale staten van Drenthe, gehouden op 9 februari 2005 in het provinciehuis te Assen.

Pagina

- 22 De heer SCHAAP zegt toe dat de staten zo mogelijk voor 1 maart een schriftelijke rapportage krijgen over de gang van zaken bij de "kwestie-Hijken".